

Kan en sag undtagelsesvis ikke løses ved en forhandling mellem de således implicerede, har disse efter reglerne i stk. 2, 2. punktum, mulighed for at lade fredningsnævnet med anke til overfredningsnævnet træffe den endelige afgørelse. Det forudsættes herved, at ministeren i bekendtgørelsen af de generelle ordninger fastsætter nærmere klageregler.

I bekendtgørelsen må det imidlertid samtidig fremhæves, at hele ordningen tilsigter at fremme et løbende samarbejde med gensidig orientering om interesseområder, planlægning m. m. Under et sådant samarbejde vil en godkendelse af projekter kunne finde sted på et tidligt stadium under skitseprojekteringen uden væsentlig forsinkelse af anlægsarbejdet.

Til § 43.

Bestemmelsen er ny.

Betænkning s. 158 f, 189 f og 195 ff.

Det for folketinget fremsatte forslag om ændringer i bygge lov for købstæderne og landet indeholder i § 20 b en bestemmelse, hvorefter grunde uden for områder, som i bygningsvedtægt eller byplan er udlagt til erhvervsbebyggelse, ikke uden bygningsmyndighedens tilladelse må indrettes eller tages i brug til oplag, henlæggelse af affald eller lignende formål. Denne bestemmelse har således et videregående geografisk område end § 43, der kun omfatter det åbne land. Endvidere er der mulighed for efter § 20 b, stk. 2 helt at kræve en bestående oplagsplads bragt til ophør. Modstykket hertil er inden for naturfredningsloven, at der rejses fredningssag i henhold til forslaget kap. III med påstand om fjernelse. Derimod er det saglige område for § 20 b begrænset til oplag og affaldspladser og lignende.

Ud over at tilgodese ønsket om ud fra et landskabeligt synspunkt at opnå kontrol med placeringen af motor- og andre væddeløbsbaner, campingpladser og tankstationer, er det formålet med § 43 at sikre, at fredningsmyndighederne også ved oplagspladser som f. eks. bilkirkegårde og lossepladser får indseende med disses placering. Forslaget indebærer således, at der for den sidstnævnte kategoris vedkommende tillægges fredningsplanudvalget en selvstændig kompetence ved siden af den lokale bygningsmyndighed.

Om den tilfældige henkasten af affald og lignende henvises til forslaget § 63.

Til § 44 og 45.

Bestemmelserne er nye.

Betænkning s. 189 f og 167 ff.

Bestemmelserne giver bemyndigelse for ministeren for kulturelle anliggender til med tilslutning af

den pågældende ressortminister at indføre en anmeldelsesordning for private anlægsarbejder, således at disse skal godkendes af ministeren eller vedkommende fredningsplanudvalg. Såfremt godkendelse nægtes eller den anlæggende ikke kan tiltræde eventuelle vilkår, kan han anmode om, at der bliver rejst sædvanlig fredningssag. Dette sidste gælder dog ikke, såfremt godkendelse af projekter om udnyttelse af forekomster tidsbegrænses, eller der stilles de i § 44, stk. 2, nævnte vilkår.

En sådan ordning kan etableres for forskellige kategorier af private anlæg. Specielt kan peges på udvindelse af råstoffer i jorden, dambrug, andre vandløbsreguleringer og pelsdyrferme.

I en af naturfredningskommissionen foretaget analyse af problemerne omkring udvindelse af råstoffer i jorden skelner man mellem de råstoffer, der kan træffes i alle egne af landet (teglværksler, sand, grus og sten) eller dog er udbredte i visse landsdele (kalk og kridt, brunkul, tertiært kvarts-sand) og råstoffer, der kun forekommer i meget begrænsede områder (moler, granit). Kommissionen finder, at der i spørgsmålet om udnyttelsen af alle de forskellige former for råstoffer foreligger et sammenfald af interesser i sikringen af landskabsformer m. v. og hensynet til en god økonomi i råstofudnyttelsen. Kommissionen har derfor peget på, at man snarest muligt bør tage op til overvejelse at gennemføre en lovgivning, der under hensyn til samtlige i betragtning kommende samfundsinteresser, indfører kontrol med udnyttelsen af landets råstoffer i form af indførelse af en almindelig koncessionsordning.

Ved lov om landbrugsejendomme, lov nr. 114 af 4. april 1967, fastslås det i § 7, stk. 1, at jorderne til en landbrugsejendom skal udnyttes jordbrugsmæssigt, og at ingen del af jorderne må tages i brug til anden anvendelse. Landbrugsministeren kan dog gøre undtagelser herfra og bl. a. betinge en tilladelse til udnyttelse af særlige forekomster i jorden af, at de benyttede arealer ved passende behandling og tilplantning m. v. bringes i en sådan stand, at de ikke virker skæmmende for landskabet. I overensstemmelse med bemærkningerne til forslaget til landbrugsloven har bestemmelsen været praktiseret på den måde, at landbrugsministeriet har indhentet fredningsplanudvalgets udtalelse om et projekt, forinden man fastsætter de nærmere betingelser i de enkelte tilfælde.

Landbrugslovens § 7 er umiddelbart gældende, men kun for landbrugspligtig jord, medens § 44 forudsætter, at der træffes beslutning om, at projekter til udnyttelse af forekomster i jorden skal godkendes af fredningsmyndighederne, inden arbejdet